

i Erindring, naar vi forhaabentlig i næste Samling faa en Sag frem om Københavns Skatteforhold, saaledes at der ogsaa til det Tidspunkt bliver givet Kommunen Anledning til at tage denne Skatteevne i Betragtning og indvinde Fordele deraf, hvorved det vil blive muligt paa tilfredsstillende Maade at løse alle de Opgaver, som den fremadskridende Tid stiller til en moderne By.

Alt i alt vil jeg sige, at vi betragte selvfølgelig Loven som et Fremskridt, den vil ganske naturligt i nogen Grad vække Tilfredshed i de Kredse, blandt de Mænd og Kvinder, som dens Bestemmelser komme til gode, og jeg for mit Vedkommende er tilfreds med den, fordi jeg gaar ud fra, at ethvert Lønningsfremskridt, enhver Forbedring af Lærernes og Lærerindernes Stilling, vil rimeligvis medvirke til, at disse Stillinger i endnu højere Grad, end Tilfældet tidligere har været, blive attraaværdige, saaledes at det i endnu højere Grad, end Tilfældet er i dette Øjeblik, maa lykkes os at samle de bedste Elementer til at udføre den vanskelige Lærergerning. Saa længe Lønningsvilkkaarene have været saa ganske minimale, som de have været, tror jeg, at det har skortet noget derpaa til Skade for den Undervisning, der skulde tildeles Ungdommen. Jeg haaber, at forbedrede Lønningsforhold maa gøre disse Stillinger mere attraaværdige, og derfor betragter jeg det foreliggende Lovforslag som et Fremskridt, som jo saa kommende Tider yderligere maa arbejde paa at forbedre.

Tolderlund: Naar jeg tager Ordet her for at gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget, er det ikke af Mangel paa Resignation, og det er heller for at lægge Forslaget den mindste Sten i Vejen, tværtimod ønsker jeg inderligt og varmt, at det maa blive ført igennem og ført igennem endnu i denne Samling, idet der ellers vilde beredes store Skuffelser hos mange af vore Lærere, men jeg kan dog ikke afholde mig fra at komme med nogle ganske faa Bemærkninger vedrørende Købstæderne, der ved dette Lovforslag, saaledes som det er vedtaget i Folketinget, maa føle sig stærkt brøstholdne. Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) har jo alt udtalt, at der under Forslagets Behandling i det andet Ting er sket en Forskydning, en Forskydning, som kommer Landet til gode, men ingenlunde Købstæderne. Det er jo saaledes, at Købstæderne ville faa meget betydelige Udgifter ved at udrede Lærernes Begyn-

delsesløn, der nu bliver væsentligt forhøjet. For Landets Vedkommende ville jo i Fremtiden disse Udgifter blive baarne halvt af Staten, medens dette ikke er Tilfældet for Købstædernes Vedkommende. For disse vil det, saa vidt man kan skønne, foranledige, at den meget høje Ligningsprocent, vi allerede nu have i Købstæderne — for de flestes Vedkommende varierer den mellem 7 og 8 pCt., og for enkeltes Vedkommende endog mellem 10 og 12 pCt., som endvidere efter Bestemmelserne i Skattelovens § 7 kunne forhøjes med 25 pCt. —, vil blive uforholdsmæssig stor. Jeg skal anføre, at for en By som Odense vil det bringe en forøget Udgift af 40,000 Kr., skønt jeg ganske vist ikke tør udtale, at en lignende Stigning i Udgifterne vil finde Sted i andre Byer. I Efteraaret indkom der fra Bestyrelsen for Købstadforeningen et Andragende til Rigsdagen, som gik ud paa, at de Forhøjelser, der gik ud over den tidligere bestemte højeste Skala, 1,000 Kr. for Lærere og 800 for Lærerinder, maatte blive baarne af Staten, ligesom at de Lønninger, der vare tillagte Overlærerne, ogsaa maatte blive baarne af Staten. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om dette Forslag. Det afviger jo ret væsentligt fra, hvad der er vedtaget, men jeg vil dog bemærke med Hensyn til Overlærerne, at jeg finder det selvfølgelig aldeles rigtigt, at der fra Statens Side arbejdes hen til, at der er en ensartet Undervisningsplan for vor Folkeskole, og at Ledelsen altsaa maa være betroet Mænd, som paa en Maade staa som Statens tilsynshavende med, at dette bliver opfyldt. Men naar dette er Tilfældet, bliver det ret rimeligt, at Staten, naar den har disse Tilsynsmænd, udnævnte af Kongen, da ogsaa bærer den Løn, de oppebære.

Jeg agter ikke at komme vidt ind paa Lovforslaget. For det første er det kommet meget sent herop til Tinget, og dernæst er der levnet os saa kort Tid til at sætte os ind i det, at jeg er temmelig uforberedt til at tale i denne Sag. Men da jeg er overbevist om, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, formodentlig det store Lønningsudvalg, har jeg ikke villet undlade at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at de Forhold, der eksistere, i alt Fald for Købstædernes Vedkommende, ere af den Beskaffenhed, at de virke meget trykkende. Jeg skal dertil føje, at da Loven skal træde i Kraft den 1. April i Aar, ser jeg ikke, hvorledes Købstæderne, i alt Fald for indeværende Aar, hvor de have lagt deres Budget, skulle